

har indvirket noget paa den Holdning, som vi bleve nødsagede til at indtage i Kommissionen. En tredie Bestræbelse, i alt Fald for mig og mine Meningsfæller — og jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at derom være vist i alt Fald de fleste af os i det væsentlige enige — var Bestræbelsen for, naar vi skulde til en almindelig Revision paa dette Felt, da nærmest at højne de lavere Lønninger og saa vidt muligt undgaa Forhøjelser opefter. Generaldirektøren og 1ste Lønningsklasse skulle hverken efter Kommissionens eller efter Regeringens Forslag have noget Lønningstillæg. Saa indrømmer jeg, at de følgende Klasser faa en større Slutningsløn, end de havde i Forvejen, og jeg har heller ikke i Udvalget villet modsætte mig dette, fordi jeg betragtede det som saa temmelig frugtesløst, men jeg har i Betænkningen sammen med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) indskrænket mig til nogle almindelige Bemærkninger om, at vi fandt nogle af disse Lønninger for høje, og denne Betragtning har jeg endnu. Det gælder ikke alene Jernbanernes Lønningslov, men ogsaa Postlønningsloven og andre Love, at der er en vis Tilbøjelighed til at højne de højere Lønninger for stærkt. Jeg tror, at det særlig er de lave Lønninger, det gælder om at højne, idet det jo dog gælder om at tilvejebringe saadanne Lønninger, at Folk kunne leve nogenlunde anstændigt. Det er derpaa, vi maa rette vore Bestræbelser, naar vi skulle lovgive paa Lønningsvæsenets Omraade. Naar man tager Forslaget til Lønningslov for Statsbanedriften og ser paa sidste Side, tror jeg ogsaa, man vil indrømme, at dette Lovforslag, som jo væsentligt holder sig til Kommissionens Forslag, saa nogenlunde har truffet det rette, idet den store Merudgift falder paa de nederste Lønningsklasser. I den Henseende er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann), der udtalte, at det er absolut nødvendigt, at disse Folk dog faa det absolut fornødne til Livets Ophold. I de Bestræbelser, som vare fremme, og som jeg tør sige saa nogenlunde kronedes med Held, for at simplificere Lønningsloven for Statsbanerne, hvad der fandt sit Udtryk i, at 24 Lønningsklasser bleve samarbejdede til 5, i

disse Bestræbelser kan der mulig være begaaet en eller anden Fejl, maaske kan en eller anden føle sig lidt forurettet. Men jeg vil dog sige, at skulde der virkelig være en eller anden ansat, som fik mindre efter Forslaget end tidligere, er der dog truffet den Sikkerhedsforanstaltning, at vedkommende faar det manglende som personligt Tillæg.

I øvrigt er det min fulde Overbevisning, at Lovforslaget, som det foreligger, væsentlig i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag, er et godt og brugbart Grundlag for videre Forhandling her i dette Ting, og jeg føler mig ogsaa sikker paa, at det berettigede, der maatte være i de senere indkomne Andragender, vil blive gjort til Genstand for indgaaende Behandling i det eventuelle Udvalg. Med Hensyn til de aller lavest lønnede, som det ærede Medlem for Lyngby omtalte, vil jeg sige, at i Kommissionen var dette Spørgsmaal ogsaa Genstand for Overvejelse, og det resulterede i et Ændringsforslag fra det ærede Medlem for Esbjerg, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen) og mig, som gik ud paa at forbedre disse ansattes Kaar og give det et bestemt Udtryk i Lovform, men denne Opgave var noget vanskelig for os, og da vort Standpunkt ikke fandt Tilslutning fra andre Sider, maatte vi opgive det og nøjes med at faa det indført i Betænkningen til Overvejelse i Fremtiden. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, er jo egentlig den eneste, der har udtalt sig klart og bestemt imod disse Forslag. Jeg tror nu, at han ser noget ensidigt derpaa. Han var jo bange for, at disse Folk skulde faa for høje Lønninger, og at det skulde bevirke, at endnu flere skulde blive skuffede i Fremtiden, end der var blevet i Fortiden. Han mente, at det var uforsvarligt over for de 100,000 Landarbejdere. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem behøver at gøre sig Bekymring for Landarbejdernes Vedkommende. Jeg tror, at Sammenholdet mellem dem og deres Kammerater er saa godt, at de langt fra ville misunde deres Kammerater under Jernbanerne de Lønningsforbedringer, disse kunne opnaa, og jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at dette indirekte vil